

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1928 kl. 12 m.

Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, med anledning av väckt motion angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering.

Uti en inom andra kammaren avgiven och till kammarens andra tillfälliga *Motionen.* utskott hänvisad motion, nr 130, har herr *Hage m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t upptaga till övervägande, huruvida och i vilken utsträckning åtgärder av i motionen antytt slag kunna anses motiverade för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering, särskilt i mera avlägsna och mindre tätbebyggda trakter av landet.

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Till utskottet hava yttranden över motionen inkommit från generaltullstyrelsen, kontrollstyrelsen, domänstyrelsen, länsstyrelserna i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, Sveriges kronojägareförbund, Föreningen Sveriges ordinarie jägmästare och Sammanslutningen för smugglingens bekämpande. Dessa yttranden återfinnas som bilagor till utskottets utlåtande. *Yttranden.*

De i motionen antydda åtgärderna gå ut på att kronojägarna skulle åläggas att tillse, att olaglig sprithantering ej förekommer inom deras bevakningsområden. *Utskottet.*

På de skäl, som närmare utvecklats i de ovannämnda yttrandena från domänstyrelsen samt jägmästarnas och kronojägarnas organisationer, anser utskottet, att sådant åläggande skulle vara olämpligt. Dessa skäl äro huvudsakligen: dels att detta nya uppdrag skulle inkräkta på kronojägarnas egentliga verksamhet, vilket vore särskilt betänkligt med hänsyn därtill, att domänverket är ett affärsdrivande verk, som bl. a. måste såvitt möjligt begränsa personalutgifterna, dels att kronojägarna skulle komma i en dubbelställning, som skulle leda till konflikter av allvarlig art, bl. a. därigenom att revirförvaltarna icke skulle med nöjaktig säkerhet kunna dirigera kronojägarna och deras arbeten och kronojägarna ofta skulle komma i situationer, där de icke visste, vilken av sina uppgifter de i första hand skulle fullfölja.

Utskottet har heller inte kunnat undgå att fästa avseende vid det förhållan-

det, att kronojägarna genom ett åläggande av antydd art måhända kunde råka i en obehaglig och misstänkt ställning gentemot vissa delar av ors-befolkningen, med vilken de under sitt arbete komma i livlig beröring.

Även torde den risken föreligga, att delningen av ansvaret för kampen mot den olagliga sprithanteringens bleve i ett och annat fall till men för själva den sak, motionärerna velat främja.

Utskottet vill vidare erinra om, att redan nu kunna på administrativ väg extra åtgärder vidtagas. Om i en kommun olaglig sprithantering förekommer i anmärkningsvärd grad, kan kommunen hos länsstyrelsen begära, att ett antal personer utrustas med polismans skydd och befogenhet samt beslagsrätt för att inom kommunen bekämpa den olagliga hanteringen, därvid även kunde tänkas, att kronojägare i vissa fall frivilligt medverkade.

Emellertid vill utskottet uttala den förhoppningen, att såväl den bevakande som den förvaltande personalen vid skogsstaten skall känna det som en moralisk skyldighet att anmäla av dem observerad olaglig sprithantering. Av yttrandena från kårorganisationerna framgår också, att denna sak beaktats av skogstjänstemännen. Det ligger ju för övrigt i deras eget intresse, att olagligheter och oordningar icke förekomma inom arbetsdistriktet, och de torde därför utan särskilt åläggande komma att lämna den olagliga sprithanteringens ordinarie beivrare allt det bistånd de kunna utan att åsidosätta sina egentliga uppgifter.

På grund av vad som sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte föranleda någon andra kammarens åtgärd.

Stockholm den 16 mars 1928.

Å utskottets vägnar:

NILS HOLMSTRÖM.

Närvarande: herrar *Holmström* i Gävle och *Petersson* i Broaryd, fru *Thüning*, herrar *Holmberg*, *Högström*, *Lundén*, *Weijne*, *Hedin*, *Sundström* och *Lundqvist* i Baggarbo.

Bil. 1.

Till Riksdagens andra kammarens tillfälliga utskott nr 2.

Sedan Ni i skrivelse till Herr Statsrådet Ribbing den 4 februari 1928 anhållit om utverkande av Kungl. Maj:ts befallning till Generaltullstyrelsen att till Eder avgiva yttrande över en inom riksdagens andra kammare väckt motion, nr 130, angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering, har Kungl. Maj:t den 10 februari 1928 anbefallt Generaltullstyrelsen att avgiva och senast den 1 mars 1928 till Eder överlämna det begärda yttrandet.

Med anledning härav får Generaltullstyrelsen äran anföra följande.

I de delar av riket, vilka torde äsyftas i motionen, finnes tullbevakning anordnad endast på spridda ställen. För övervakande av trafiken över riksgränsen mot Norge norr om Dalarna finnas för närvarande följande tullposteringsar: Malmagen i Härjedalen, Skalstugan, Melen, Äng, Hotagen, Gäddede och Vågen i Jämtland samt Joesjö, Tärna, Jäckvik och Abisko i Lappland, varjämte tullkammare är inrättad i Storlien. Vidare finnes tullkammare i Kiruna, och åtföljer tullbevakningspersonal däriifrån regelbundet tågen mellan Vassijaure och Kiruna. Vid riksgränsen mot Finland äro tullposteringsarna i de sydligare trakterna jämförelsevis tätt utplacerade men längre norrut belägna på större avstånd från varandra. Den nordligaste posteringen vid finska gränsen är förlagd till Muonionalusta. Längre in i landet i västnordvästlig riktning från Muonionalusta finnes en postering i Soppero.

Styrelsen håller icke för sannolikt, att spritdrycker skulle insmugglas i någon större utsträckning över de obevakade delarna av riksgränsen mot Norge och Finland. Enligt Styrelsens mening är det i stället mera antagligt, att till riket olovligen införda spritdrycker, som påträffas i de inre delarna av Norrland, insmugglats från fartyg, som lossat eller lastat i norrländsk lastageplats och därefter med tåg eller automobil transporterats in i landet.

Till förhindrande av att spritdrycker olovligen införas över rikets gränser torde något biträde av domänverkets tjänstemän i allmänhet knappast kunna ifrågasättas. För beivrande av sådana förseelser, som äro upptagna i 5 § av lagen den 20 juni 1924 (nr 225) angående olovlig befattning med spritdrycker och vin, vilka förseelser icke så sällan uppdragas långt ifrån den plats, över vilken varan införas, kunde det däremot vara till gagn, om biträde vore att påräkna från domänverkets sida. För sådant ändamål skulle lämpligen enahanda befogenhet att verkställa beslag, som enligt 15 § 1 mom. i sagda lag tillkommer tulltjänsteman, polisman och lotstjänsteman, kunna tillerkännas domäntjänsteman, som särskilt för ändamålet förordnats. Beträffande den i motionen berörda frågan om åtalsrätt för domäntjänstemän skulle tillerkännandet åt dem av sådan befogenhet innebära en återgång i viss mån till den ordning, som härutinnan gällde före den 1 juli 1923, då enligt § 138 mom. 1 i tullstadgan den 1 juli 1904 (nr 35) varje beslagare av olovligen införd gods ägde anställa åtal för den av honom upptäckta förbrytelsen. Jämlikt 14 § i ovanberörda lag tillkommer åtalsrätt allenast tullåklagare och allmän åklagare. Någon an-

ledning att, därest beslagsrätt skulle anses böra tillerkännas domäntjänstemän, i sammanhang härmed även giva dem åtalsrätt torde enligt Styrelsens mening icke föreligga.

Vad angår bekämpandet av lönnbränningen tillkommer det, såsom framgår av 15 § 2 mom. i berörda lag, icke tulltjänsteman i denna hans egenskap att verkställa beslag å olovligen tillverkade spritdrycker. Något mera verksamt biträde från tullverkets sida för beivrande av olaga sprithantering i denna form torde dock icke kunna påräknas dels av den anledning att tulltjänstemän endast i mycket ringa omfattning äro placerade i de inre delarna av Norrland, där, enligt vad av motionen vill synas framgå, lönnbränning huvudsakligen skulle förekomma, dels ock, vad beträffar riket i övrigt, emedan sådant biträde, om något därmed skulle vinnas, skulle alltför mycket draga tulltjänstemännen från deras egentliga uppgifter. Stockholm den 20 februari 1928.

KUNGL. GENERALTULLSTYRELSEN.

E. BEYER.

Nils Wennerholm.

Bil. 2.

Till Andra kammarens tillfälliga utskott nr 2.

Genom remiss den 10 februari 1928 har Kungl. Maj:t anbefallt kontrollstyrelsen att avgiva och senast den 1 mars 1928 till riksdagens andra kammarens tillfälliga utskott nr 2 överlämna ett av utskottet begärt yttrande över en inom andra kammaren av herr Hage m. fl. väckt motion, nr 130, angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaga sprithantering.

I anledning härav får kontrollstyrelsen anföra följande.

Under åberopande av vissa uttalanden från lokala myndigheter och sammanlutningar, framhålla motionärerna önskvärdheten av att kronojägarna bleve ålagda att delta i beivrandet av olaga sprithantering inom sina bevakningsområden.

I likhet med motionärerna anser kontrollstyrelsen, att svårigheterna att bekämpa den olaga sprithanteringens måste bliva synnerligen stora i de mera avlägsna bygderna i Norrland, på grund av den, i förhållande till de stora bevakningsdistrikten, mycket fåtaliga polispersonalen. Att utöka denna personal på ett sådant sätt, att dess verksamhet i förevarande avseende blir fullt effektivt, är givetvis omöjligt både av kostnadsskäl och ur andra synpunkter. I princip finner kontrollstyrelsen därför den av motionärerna framförda synpunkten, att medverkan kunde erhållas från någon grupp av statsfunktionärer, vilkas uppgifter ligga på annat område, beaktansvärd. Huruvida en sådan anordning med hänsyn till arbetsförhållandena i övrigt lämpligen kan vidtagas ifråga om kronojägarna, undandrar sig däremot kontrollstyrelsens bedömande.

I behandlingen av detta ärende har byråchefen Thulin deltagit som föredragande.

Stockholm den 20 februari 1928.

C. E. SVENSSON.

Eric Bergman.

*Bil. 3.**Till Riksdagens andra kammarens tillfälliga utskott nr 2.*

Genom nådig remiss den 10 februari 1928 har Kungl. Maj:t anbefallt domänstyrelsen att senast den 1 mars 1928 till Eder överlämna utlåtande över en till Eder remitterad motion, nr 130, av herr Hage m. fl. angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering.

Med anledning härav får domänstyrelsen anföra följande.

I motionen ifrågasättes, på anförda skäl, att kronojägare, särskilt i mera avlägsna och mindre tätbebyggda trakter av landet, skulle åläggas att inom sina bevakningstrakter övervaka att olaglig sprithantering ej äger rum och, eventuellt, beivra ifrågakommande dylik hantering.

Kronojägarnas egentliga verksamhet avser huvudsakligen tillsyn och vård inom deras respektive bevakningstrakter av skogar under skogsstatens vård och förvaltning eller under dess kontroll. Ett behörigt fullgörande av dem sålunda åliggande uppdrag tager i regeln helt deras tid och arbetskraft i anspråk.

Därest kronojägarna skulle tilldelas ett nytt uppdrag, helt utom ramen för deras huvuduppgift, av den innebörd, som i motionen antydes, skulle detta givetvis komma att inkräkta och verka förryckande på deras egentliga verksamhet. Med hänsyn till domänverkets affärsmässiga skötsel och vikten av att så vitt möjligt begränsa personalutgifterna söker styrelsen, vid bestämning av bevakningstrakternas omfattning, tillse att åt dem ej gives mindre omfattning än deras vård och tillsyn, i betraktande av kronojägarna nu åliggande arbeten, oundgängligen kräver. Ett nytt åliggande av nu ifrågasatt fiskaliska natur skulle självfallet motverka denna styrelsens strävan.

Under återopande av det nu anförda får styrelsen avstyrka vidtagande av i förevarande motion åsyftade åtgärder. Stockholm den 15 februari 1928.

D. AF WÅHLBERG.

Erik Helmers.

*Bil. 4.**Till Riksdagens andra kammarens andra tillfälliga utskott.*

Sedan inom riksdagens andra kammare väckts motion nr 130 angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering och andra kammarens tillfälliga utskott nr 2 begärt att Länsstyrelsens yttrande över motionen måtte infordras, har Kungl. Maj:t den 10 innevarande månad anbefallt Länsstyrelsen att avgiva och till nämnda utskott senast den 1 mars överlämna det begärda yttrandet.

I anledning härav får Länsstyrelsen anföra. Olaglig sprithantering förekommer, på sätt av Länsstyrelsen infordrade uppgifter giva vid handen, icke i någon nämnvärd omfattning i Jämtland.

I Härjedalen har dylik olaglig trafik haft sitt huvudsakliga tillhåll i Svegs socken och även till någon del i Lillhärdals socken. I tidningspressen förekommande uppgifter om denna trafiks omfattning torde dock vara överdrivna.

Emellertid förekommer en sådan olaglig sprithantering, ehuru densamma numera får anses betydligt stävjad genom polismaktens ingripande, ännu i dessa vidsträckta och glest befolkade socknar.

Det kan ju förefalla sannolikt att i Norrbottens och Västerbottens län förhållandena kunna giva stöd för tanken att ålägga kronojägarna att tillse att olaga sprithantering ej förekommer inom deras bevakningsområden, men torde för Jämtlands läns vidkommande med avseende å de i länet belägna kronoskogarnas omfattning betydelsen av ett dylikt åläggande för kronojägarna vara skäligen ringa.

Skulle emellertid biträde av dessa tjänstemän i allt fall synas erforderligt, torde måhända syftemålet kunna vinnas därigenom att i instruktionen för dem inrycktes föreskrift att, då olaga sprithantering av dem under deras tjänstesor iakttages, därom ofördröjligen hos vederbörande landsfiskal göra anmälan.

Till äventyrs kunde även vara av en viss betydelse att åt dem av dem, som därtill äro villiga och lämpliga, inrymma polismans skydd och befogenhet, med rätt att lägga beslag, där sådant kan ifrågakomma, för att därigenom sätta dem i tillfälle att utan avvaktan på landsfiskalens inskridande kunna genast vidtaga de åtgärder, som kunna befinnas erforderliga.

Att åt kronojägare eller revirförvaltare inrymma befogenhet i dessa ärenden utöver vad nu är sagt torde icke vara lämpligt.

Östersund i landskansliet den 25 februari 1928.

På Länsstyrelsens vägnar:

J. Eurenus.

Axel Andersson.

Bil. 5.

Till Riksdagens andra kammarens andra tillfälliga utskott.

Sedan Kungl. Maj:t genom nådigt beslut den 10 innevarande februari anbefallt Kungl. Maj:ts befallningshavande avgiva av utskottet begärt yttrande över en inom andra kammaren väckt motion, nr 130, angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering, får Kungl. Maj:ts befallningshavande härigenom överlämna från samtliga landsfiskaler samt från landsfogden i länet infordrade yttranden i ärendet, och för egen del anföra följande.

I berörda motion har ifrågasatts, att för vinnande av nämnda ändamål dels kronojägarna skulle åläggas tillse, att olaglig sprithantering ej förekomme inom deras bevakningsområde, och dels revirförvaltarne skulle vara skyldiga att föra åtal i nämnda fall, samt som stöd härför framhållits, att det för domänverket borde vara av intresse att övervaka, att lönnbränning ej äger rum inom statens skogsområden. Motionärerna hava ej närmare angivit, på vad sätt denna tillsyn skulle utövas eller med vilka medel kronojägarna skulle förhindra lönnbränning inom deras bevakningsområden.

Redan nu borde det kunna förutsättas, att därest kronojägare under tjänsteresa inom sin bevakningstrakt finner, att lönnbränning äger rum å kronans område, han ock därom skyndsamt gör anmälan till polismyndigheten. Ålägges kronojägaren någon skyldighet härutöver, måste denna bestå i att i nämnda fall omedelbart verkställa närmare undersökning, eventuellt verkställa beslag,

anställa förhör med personer, som kunna anträffas för att erhålla kännedom om de brottsliga m. m. Härigenom uppkomme helt visst en mången gång svår konflikt emellan fullgörande av denna skyldighet och av hans egentliga tjänst. Vidare synes det knappast sannolikt, att i varje fall kronojägarna äga erforderliga förutsättningar för verkställande av dylika undersökningar och utredningar. Ett utvidgande av kronojägarnes tjänstgöringsskyldighet i detta hänseende torde väl ej heller kunna ifrågakomma utan särskild gottgörelse.

Beträffande revirförvaltarna torde något åläggande i enahanda avseende icke kunna ifrågakomma, och än mindre böra dessa betungas med skyldighet att föra åtal ifråga om lönnbränning å kronans mark.

Kungl. Maj:ts befallningshavande får därför beträffande den i berörda motionen gjorda hemställan göra det uttalandet, att Kungl. Maj:ts befallningshavande anser, att åtgärder av antytt slag icke böra vidtagas. Umeå i landskansliet den 29 februari 1928.

NILS G. RINGSTRAND.

Gustaf Hultman.

Bil. 6.

Till Riksdagens andra kammars andra tillfälliga utskott.

Genom departementsskrivelse den 10 februari 1928 har länsstyrelsen anmodats att till utskottet inkomma med yttrande över en inom andra kammaren väckt motion, nr 130, angående vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering.

Enligt vad länsstyrelsen inhämtat förekommer redan nu på en del håll ett visst samarbete mellan polisen och skogsstatens personal i fråga om efterhållandet av lönnbrännare. Det får givetvis anses vara en av denna personals allmänna uppgifter att tillse, att ordning och skick råda inom respektive bevakningsområden, och där lönnbränning eller andra olagligheter upptäckas bör det därför för dem anses vara en plikt att i samverkan med polisen söka motarbeta sådant. Instruktionsmässiga föreskrifter i detta avseende vore måhända på sin plats.

Att giva kronojägarna något slags speciellt uppdrag som polismän för beivrande av lönnbränning synes dock länsstyrelsen knappast böra ifrågakomma. Sannolikt skulle flertalet kronojägare finna sig föga tilltalade av en sådan uppgift, som ligger allt för mycket vid sidan av deras egentliga verksamhet, och utan verkligt intresse för saken torde icke mycket stå att vinna genom ett tvångsåläggande. De erfarenheter, som vunnits på andra områden rörande polisuppdrag för befattningshavare med annan huvudsysselsättning, äro icke heller av den art, att de särskilt mana till efterföljd.

Luleå i landskansliet den 10 mars 1928.

G. MALM.

Arvid Lidén.

Till andra kammarens tillfälliga utskott nr 2, Stockholm.

Genom skrivelse den 4 februari har utskottet berett Sveriges Kronojägareförbund tillfälle att avgiva yttrande över en inom andra kammaren av herr Hage m. fl. väckt motion, nr 130, angående åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaga sprithantering. På uppdrag av förbundets styrelse får undertecknad i anledning därav anföra följande.

Det av motionärerna framförda förslaget om åläggande för kronojägarna att övervaka, att olaglig sprithantering icke förekommer inom deras tjänstgöringsområden, synes grunda sig på en framställning från poliserna i Gällivare och Malmerget, vilka framhållit att en dylik anordning skulle utgöra en stor och betydelsefull hjälp för bekämpande av den olaga sprithantering. För närvarande ansåg sig polismakten ingen hjälp hava av kronojägarna i detta avseende.

Jag har i ärendet införskaffat yttranden från bl. a. kronojägarnas distriktsombud i Övre och Nedre Norrbottens överjägmästaredistrikt och dessa påstå enstämigt att någon oförståelse i antydda avseende från kronojägarnas sida icke föreligger. De anföra tvärtom, att övervägande antalet olagligheter, som inom Norrbottens län blivit beivrade ifråga om lönnbränning och spritsmuggling, blivit uppdagade genom angivelser och anvisningar från just kronojägarna.

Det är också självfallet att kronojägarna vid sina tjänsteresor hava stora möjligheter komma dylika brott på spåren vid besök i avsides liggande gårdar och skogskojor.

Motionärernas förslag om tjänsteåläggande för kronojägarna att övervaka, att olaglig sprithantering icke inom tjänstgöringsområdet förekommer, ger dock anledning till de största betänkligheter från vår sida. Genom ett dylikt åläggande skulle kronojägarna jämte sin ställning som tjänstemän i ett affärsdrivande verk även komma att i tjänsteavseende lyda under ortens polismyndigheter (landsfiskal och landsfogde). Alldeles naturligt skulle en sådan tjänsteställning komma att medföra konflikter och situationer, som för kronojägarna kunde bli allvarliga nog. Efterspanandet av olaga sprithantering skulle sålunda under tjänsteresor i en del fall kunna nödvändiggöra avvikningar från den beräknade resplanen och vålla svårberäknad tidsutdräkt för fullgörande av erforderliga efterforskningar. Tidsutdräkten och resornas förlängande skulle säkert i åtskilliga fall bli, angående sin nödvändighet, omtvistade med påföljd av anmärkning mot kronojägaren och vägrad rätt till traktamentsersättning för resan.

Vederbörande revirförvaltare skulle icke heller under sådana förhållanden med nöjaktig säkerhet kunna dirigera kronojägarna och deras arbeten. I detta sammanhang vill jag påminna, att de under de senaste åren skedda indragningarna av en mängd kronojägarbefattningar medfört synnerligen stora krav på kronojägarnas arbetsintensitet. De äro numera i regel mycket hårt pressade av sina arbetsuppgifter i domänverket. En utökning av deras åligganden enligt motionärernas förslag skulle därför troligen också komma att medföra krav på extra biträden åt de äldre befattningshavarna, vilka på grund av nedsatt hälsa svårigen kunna prestera ökad rörlighet. Även på detta sätt skulle åtgärden således bli betungande för domänverket.

Polistjänstgöring av här ifrågasatt art äger heller intet sammanhang med domänverkets uppgifter i övrigt. Ett åläggande för domänverkets personal att utföra den måste därför vara olämpligt. Där så befinner sig erforderligt äga stat

och kommuner möjlighet ordna denna angelägenhet medelst tillsättande av ökat antal polismän och fjärdingsmän.

Enligt kronojägarekårens mening bör det av motionärerna framförda förslaget således avstyrkas.

Vad hittills är känt äga emellertid kronojägarna allmänt förståelse för nykterhetssträvandena och för betydelsen utav, att lag och rätt efterlevas. Det torde därför med säkerhet kunna antagas, att de, utan att de därtill åläggas, i fortsättningen liksom hittills komma att bistå polismyndigheterna med upplysningar och anvisningar, då olaga sprithantering spåras eller upptäckes.

Föllinge den 12 februari 1928.

Vördsamt:

Oscar J:son Bragée,

Ordf. i Sveriges Kronojägareförbund.

Bil. 8.

Till Riksdagens andra kammarens tillfälliga utskott nr 2.

Med anledning av motion, nr 130, i andra kammaren av herr Hage m. fl. angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering får Föreningen för Sveriges ordinarie jägmästare på det bestämdaste avstyrka i motionen framlagt förslag om åläggande för kronojägare att tillse, att olaglig sprithantering ej förekommer inom deras bevakningsområden. Sådant åläggande vid sidan av kronojägarnas egentliga tjänst måste verka förryckande på de tjänstgöringsuppdrag, som i övrigt åligga kronojägarna, och kan icke heller anses förenligt med de funktioner, som tillkomma i ett affärsdrivande verk anställd personal. Vi vilja dock samtidigt härmed framhålla, att såväl bevakande som förvaltande personal vid skogsstaten icke torde undandraga sig att vid förekommande fall frivilligt medverka till uppdagande av och bekämpande av de olagligheter, som i motionen avses. Särskilt ifråga om olaglig sprithantering inom statens skogsdomäner lärer ock skogsstatens personal anse angeläget att med all möjlig makt förekomma, att sådan hantering må bedrivas, och i sådant syfte söka samarbete med denna olagliga hanterings ordinarie övervakare och beivrare.

Stockholm den 8 mars 1928.

För Föreningen Sveriges ordinarie jägmästare.

G. SANDBERG.

Ragnar Lindahl.

Till Andra kammarens tillfälliga utskott nr 2.

Genom remiss den 4 februari 1928 har andra kammarens tillfälliga utskott, nr 2, berett sammanslutningen för smugglingens bekämpande tillfälle att avgiva yttrande över en inom andra kammaren av herr Hage m. fl. väckt motion, nr 130, angående vidtagande av vissa åtgärder för åstadkommande av ett effektivare bekämpande av olaglig sprithantering.

I anledning härav får sammanslutningens arbetsutskott anföra följande.

Genom de ändringar, som lagstiftningen på förevarande område under de senare åren undergått, ha goda förutsättningar skapats för ett effektivt bekämpande av den olaga sprithantering i dess olika former, även om, såsom framgår bland annat av vissa nu framlagda förslag, ytterligare ändringar på en del punkter måste anses erforderliga. De problem, som komma att möta under de närmaste åren, torde därför i första hand komma att röra ej lagstiftningen utan lagtillämpningen.

Vid sådant förhållande äro enligt arbetsutskottets mening de synpunkter, som kommit till uttryck i den till sammanslutningen remitterade motionen, förtjänta av stort beaktande. Såsom motionärerna framhålla, måste på grund av de stora avstånden i vissa delar av Norrland svårigheterna för den ordinarie med hänsyn till dessa avstånd mycket fåtaliga polismakten att effektivt bekämpa den olaga sprithantering bli betydande. En utökning av polismännens antal i sådan omfattning, att bevakningen skulle kunna bli effektiv, är uppenbarligen både av kostnadsskäl och ur andra synpunkter utesluten. Ej heller torde de speciella åtgärder, som statsmakterna möjliggjort genom att anvisa ett anslag för anställandet av särskilda polismän för bekämpande av spritsmuggling och annan olaga sprithantering, kunna avhjälpa det i motionerna påtalade missförhållandet annat än i ganska begränsad utsträckning.

Värdefullare resultat skulle med all sannolikhet kunna nås, därest den av motionärerna framförda tanken att ålägga någon för annat ändamål anställd grupp av statliga befattningshavare att vid sidan av sitt egentliga arbete även delta i beivrandet av den olaga sprithantering kunde förverkligas. Ett åläggande av denna art måste dock bedömas även ur andra synpunkter än de i det föregående angivna, bland annat med hänsyn till den nytillkommande arbetsuppgiftens förenlighet med de åsyftade befattningshavarnas ordinarie arbete. Hur en prövning ur denna synpunkt skulle utfalla i fråga om kronojägarna, till vilka motionärerna i första hand hänvisat, undandrar sig emellertid arbetsutskottets bedömande.

Stockholm den 12 mars 1928.

För arbetsutskottet

EDV. JOHANSON.

/ John Bergvall.